هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

و آنان که در راه ما با جان و مال جهادکردند محققاً آنان را به راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ بیست و ششم اول عقرب ۱۳۸۹ ۱٤ ذولقعده ۱٤۳۱ - 23 oct 2010

سرمقاله

سانسور انترنت

ص۲

چالش های موجود در برابر صدای صلح خواهانه

ص۵

آیا مذاکره در جریان است؟

کشوری که چندین دهه جنگ را پشت سر نهاده است حتی شایعهٔ امکان رسیدن به صلح نیز می تواند برای مردم امیدوار کننده باشد، به همین دلیل شایعات آمدن یکی از مقامات بلندپایهٔ طالبان به پایتخت به منظور مذاکره، امیدواری های زیادی را برانگیخت. گفته شد که مولوی عبدالکبیر یکی از مقامات پیشین طالبان که اکنون نیز عضو شورای عالی طالبان است، به کابل آمده و با مقامات دولت افغانستان مذاکره کرده است.

نظامیان امریکایی نیز اعلام نمودند که آنها امنیت کسانی را که از کویته غرض مذاکره به افغانستان آمدند، گرفته اند. اما گفتند که برای این افراد سهولت ترانسپورتی مهیا نکردند. به عبارهٔ دیگر امریکایی ها این افراد طالبان را ندیده اند و دقیقا نمی دانند که امنیت چه کسی را تامین کردند.

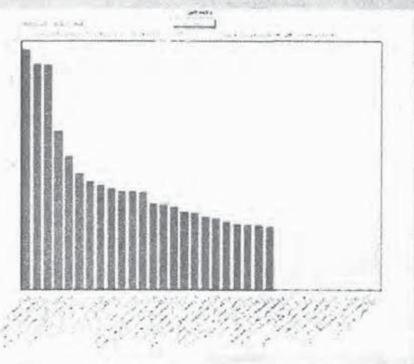
از زمان افتتاح شورای عالی صلح، شایعهٔ مذاکره با طالبان اوج گرفته است اما طالبان به شدت این شایعات را تکذیب کرده اند. از آنجایی که مولوی عبدالکبیر همزمان با دستگیری ملا برادر در پاکستان توسط نیروهای امنیتی این کشور دستگیر شده بود اما بعدا در مورد سرنوشت وی اطلاعی در دست نبود. آیا وی را پاکستانی ها برای همین منظور دستگیر کرده بودند؟

در گذشته از جانب حکومت افغانستان هیچگاه نامی از طالبانی که با حکومت در تماس شده اند برده نشده بود. فقط بعد از دستگیری ملا عبدالغنی برادر بود که گفته شد وی تماس هایی با حکومت افغانستان برقرار نموده بود و به همین دلیل دستگیر گردید. در یک مورد دیگر بعد از کشته شدن ملا دادالله گفته شد که وی نیز با دولت افغانستان در تماس شده بود و چون در داخل افغانستان از دسترس پاکستان دور بود تا دستگیر شود، پاکستانی ها با معلومات استخباراتی به نیروهای ناتو در ولایت هلمند، محل اختفای وی را افشا ساختند و او کشته شد.

ص۲

لست ابتدایی افراد برنده در انتخابات مجلس نمایندگان

ص۶

سوله د افغانانو او سیمې ګډه اړتیا

ص ۶

مجلس نمایندگان و مشکل غیابت اکثریت

گزارش از عنایت

پنج سال پیش به اساس اعتمادی که مردم افغانستان به وکلا داشتند آنها را به صفت نمایندگان خود بر گزیده، راهی خانهٔ ملت نمودند.

دراین شکی نیست که نمایندگان مردم به اساس قانون اساسی کشور در درون مجلس نمایندگان، صلاحیت های ویژه دارند.

عمده ترین این صلاحیت ها تصویب قوانین، تصویب بودجه مالی، دادن رأی اعتماد به ماموران عالی رتبهٔ حکومتی، دادن رأی به مسایل مهم کشوری به اساس منافع ملی می باشد. اما وقتی با این همه وظایف مهم ملی و امانت سنگین رسیدگی صورت گرفته می تواند که وکلای مردم در پهلوی داشتن آگاهی های لازم، دانش تخصصی، در درون خانهٔ ملت حضور فزیکی داشته با مشارکت و سهم گیری فعال شان به وظایف قانونی خود جامهٔ عمل بپوشانند.

با تأسف دیده شده است که دور نخست مجلس نمایندگان در پهلوی سایر چالش های تخصصی، سیاسی و فنی، غیر حاضری های دوامدار آنها بوده است.

طی پنج سال گذشته عدم حضور آنها در مجلس سبب شد، تا رسانه های گروهی و حتی کسانی که به آنها رأی داده بودند به نقد رفتاری نمایندگان خود بپردازند.

این که غیرحاضری متواتر وکلای مردم چه عوامل و تأثیراتی بالای تصمیم گیری های ملی و آیندهٔ مملکت داشت و دارد ، دیدگاه کارشناسان مسایل حقوق عامه را در این زمینهٔ با خود داریم.

جعفر کوهستانی استاد دانشکدهٔ حقوق و علوم سیاسی با اشاره به عوامل غیابت نمایندگان، به این باور است که در قانون انتخابات و نظام نامه یی که پنج سال پیش اعضای پارلمان افغانستان برای یک دوره به تصویب رساندند، درآن قید نشده بود . هرگاه وکیلی به مدت ۱۰ تا ۲۰ روز بدون کدام عذر معقول و سفر رسمی غیابت متواتر داشته باشد، از لحاظ قانونی چگونه با آن برخورد صورت بگیرد.

به قول آقای جعفری، عدم صراحت تنبیهی و مجازات و بدیل یابی به نسبت غیابت، در متن قانون انتخابات و نظامنامه، برای نمایندگان مردم معافیت بخشید و دیده شد که با استفاده از این خلای قانونی در اکثر روز ها چوکی های خانهٔ ملت خالی باقی بماند.

درعین حال این کارشناس حقوق عامه، عدم حضور وکلا را در خانهٔ ملت، عدم احساس مسوولیت آنها در برابر وجایب و مکلفیت های شان می داند

ص ۶

کمیسیون شکایات انتخاباتی

Electoral Complaints Commission

بعد از اعلان نتایج ابتدایی توسط کمیسیون مستقل انتخابات آرای بیش از ۵۰ محل حوزه های انتخاباتی توسط کمیسیون شکایات انتخاباتی باطل اعلان شد

ص۲

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل، جوک تخمزنگ به استقامت سرک دارالامان، دست چپ نرسیده به هوتل کابل شاهن
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۰۲۸۵۱۳۹
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

سرمقاله

سانسور انترنت

روز دوشنبهٔ هفتهٔ گذشته، وزارت مخابرات اعلام کرد که تمامی اتاق های انترنتی را که سایت های غیراخلاقی در اختیار مشترکین قرار داده اند، مسدود می سازند.

هیاتی مختلط از وزارت های مخابرات، داخله و عدلیه برای عملی کردن این برنامه به اتاق های انترنت کلپ ها رفتند و دروازه های آن را مهر و لاک کردند. به گفتهٔ وزارت مخابرات، این اتاق های انترنت کلپ قبلا از جانب این وزارت شناسایی گردیده بودند.

این اقدام وزارت مخابرات، با اعتراض اتاق های انترنتی روبرو شده، می گویند، برخورد وزارت مخابرات با آن ها خلاف قانون است و این برنامه، عملا ارایه خدمات انترنتی را محدود می سازد.

مسوولین اتاق های انترنتی بدون اینکه انکار از به دسترس قراردادن سایت های غیر اخلاقی داشته باشند، اعتراض دارند که وزارت مخابرات بدون اطلاع قبلی، به دفاتر این ها آمده و به بستن دفتر شان پرداخته اند. اما وزارت مخابرات با رد این گفته ها می گوید، قبلا ذریعهٔ مکتوب سمی به آنها اطلاع داده اند.

بعد از سکست طالبان و آمدن حکومت موقت، که تکنالوژی جدید از قبیل انترنت و تلفن های موبایل در کشورما سرازیر سد و حال که تقریبا ده سال می گذرد، رونق بیستری گرفته است. تکنالوژی های یادسده در عصری که قرار داریم از ضروریات عمده محسوب می سود اما طرز استفادهٔ آن مربوط به اشخاصی می شود که از آن استفاده می نمایند.

وقتی ما ادعا می کنیم که در عصر حاضر جهان دهکده یی بیش نیست، همین دستگاه انترنت است که جهان را کوچک ساخته و تمام معلومات واردهٔ جهان را در اتاقی نسسته تماشاگر هستیم. اما باید بدانیم که در جهان و این زیر اسمان نیلگون، انواع زستی ها و خوبی ها هرکدام به سهم خویش کارگردانی می کنند و در تضاد قرار دارند و در کوشش آنند تا طرفداران خود را داشته باشند.

وصل شدن به دنیای انترنت جنبه های مفید، از جمله امکان تبادل علمی و فرهنگی، اموزسی، آگهی های مفید در تمام عرصه ها و معلومات را داراست که می توان از آن استفاده کرد. اما ایجاد روابط ناسالم، توهین و ترویج عقاید نادرست و غیر اخلاقی، اعتیاد به انترنت، ایجاد مزاحمت و انتشار تصاویر مستهجن و نمایش صحنه های خشونت بار، ترویج فرهنگ غیر اسلامی، دگرگونی ارزش ها و هنجارهای جامعه، بروز عوارض روحی و روانی ناشی از دیدن تصاویر و صحنه های مبتذل و افزایش کجروی و انحرافات اجتماعی، از جمله آسیب های انترنتی است که در صورت استفادهٔ نادرست، نسل جوان ما را تهدید خواهد کرد. پس بر دولت، نهادهایی تعلیمی و خانواده هاست تا جوانان را آگاه سازند. که خدای ناخواسته با استفادهٔ نادرست این تکنولوژی، خود، خانواده و جامعه را دچار مشکل اخلاقی نگرداند.

ما عمل وزارت مخابرات را در مورد سانسور سایت های غیر اخلاقی انترنتی به دیدهٔ قدر می نگریم و این خود کمکی است برای جوانان و نوجوانان ما که دنبال درس و تعلیم و شغل هایی مفید بروند تا اینکه اوقات برگشت ناپذیرشان را در انترنت کلپ ها بیهوده بگذرانند. همچنان در منازلی که سیستم انترنت فعال است اولیای فامیل ها متوجه این امر مهم و حیاتی بوده باشند که خدای ناخواسته جوانان شان در دام سایت های غیر اخلاقی گیر نیفتند بلکه، از آن استفادهٔ درست نمایند.

اواخر سال گذشته، وزیر اطلاعات و فرهنگ و وزیر مخابرات در نشست مشترک خبری اعلام کرده بودند. سایت هایی را که مغایر اصول دین اسلام و امنیت ملی دانسته سوند، بسته خواهند کرد. اما توسط ای تی برخی ادارات دولتی، سایت هایی مشهوری بسته شدند که مطالب انتقادی بالای برنامه های حکومت داشته اند.

آیا مذاکره در جریان است؟

وحید مژده

ادامهٔ صفحهٔ اول

در مورد مولوی عبدالکبیر باید گفت که در میان مقامات بلندپایهٔ طالبان وی یک ویژگی خاص دارد. او از نظر محل سکونت مربوط به منطقه یی که قندهار بزرگ خوانده می شود نیست. یک دلیل این امر اینست که طالبان می خواستند تا مردم جنوب نیز در این تحریک نماینده داشته باشند. بعد از به میان آمدن تحریک طالبان، در مارش نظامی آنان به سوی جنوب، آنها به مقاومت جدی در لوی پکتیا برنخوردند. مولوی جلال الدین حقانی از نیروهای طالبان به جای گلوله، با ذبح گاو و گوسفند استقبال نمود. این نکته نیز قابل ذکر است که مولوی عبدالکبیر هم مانند مولوی جلال الدین حقانی از قوم زدران است.

در دوران طالبان او رئیس تنظیمیهٔ زون شرق و والی ننگرهار بود و بعد به سمت معاون اقتصادی ریاست الوزرای طالبان مقرر شد. او برای تقویت موقف خود در کابینه، قدرت الله جمال، دوست نزدیک خود را به حیث وزیر اطلاعات و فرهنگ مقرر کرد.

اکنون سوال اینست که آیا واقعا مولوی عبدالکبیر با حکومت افغانستان در تماس شده است؟ طالبان این مسئله را کاملا رد کردند و مصاحبهٔ وی را از طریق سایت های انترنتی خویش به نشر سپردند. مولوی عبدالکبیر در این مصاحبه هرگونه تماس با حکومت افغانستان را رد کرد.

با شناختی که از طالبان موجود است، آنها عادت به تغییر ناگهانی در موقف خود ندارند. همین چند روز قبل بود که به دنبال پخش اخباری مبنی بر تماس های بعضی از رهبران طالبان با حکومت افغانستان، طالبان ضمن رد این تماس ها گفتند کسانی که با حکومت تماس گرفته اند به تحریک طالبان تعلق ندارند. اینکه بعد از چند روز چنین تغییر مهم در موضع طالبان رونما شده است، این کار نوعی بازی جدید از جانب پاکستان و با همکاری امریکا به نظر می رسد.

مقامات پاکستانی گفته اند که در مذاکرهٔ حکومت افغانستان با طالبان همکاری خواهند کرد و باید رهبری این مذاکرات به دست افغان ها باشد. طالبان در ابتدا در این مورد خاموش بودند ولی بعدا به شدت آنرا رد کردند.

هرچند امید همهٔ ما اینست که هرچه زود تر جنگ و خونریزی در افغانستان به پایان برسد و این مذاکرات سرآغاز رسیدن به همین هدف باشد اما دست های مرموز و پشت پرده تا حد زیادی این شک را به میان می آورد که مبادا هدف از این سروصدا ها فقط دست یافتن به اهدافی خارج از مرزهای افغانستان باشد؟

می دانیم که انتخابات میان دوره یی در امریکا نزدیک است و دیموکرات ها در وضع مساعدی قرار ندارند. مشکلات اقتصادی در امریکا به حال خود باقیست و از میزان بیکاری کاسته نشده است. جنگ پر مصرف افغانستان بار بزرگی بر دوش اقتصاد امریکاست.

مردم در امریکا می پرسند که نتیجهٔ جنگ افغانستان برای ما چیست؟ سال ها جنگ نتوانست به مشکل افغانستان پایان دهد در حالی که هر روز تعداد بیشتری از امریکایی ها در افغانستان کشته می شوند و مصارف این جنگ نیز به دلیل ناامن شدن راه های تدارکاتی هرروز بیشتر می شود، آیا باید به این جنگ ادامه داد؟

اوباما باید به افکار عمومی بقبولاند که اگر در میدان جنگ پیروزی سریع به دست نیامده است اما اعزام نیروهای بیشتر به افغانستان توانسته تا بر طالبان فشار وارد آورد تا به مذاکره حاضر شوند و این خود نشان از موفقیت استراتژی اوباما دارد. یک پیروزی نمایشی برای نیروهای امریکایی لازم است تا در این انتخابات حرفی برای گفتن داشته باشند.

پاکستان که همیشه از چنین بازی ها به نان ونوایی می رسد این بار نیز نه تنها خود را از فشار غرب نجات می دهد بلکه کمک های سخاوتمندانهٔ امریکا را جلب خواهد کرد.

رسانه ها در ایالات متحدهٔ امریکا سخنان عجیبی را در مورد این تماس ها به نشر سپرده اند که بسیار عجیب است. نیویارک تایمز نوشته است که بعضی از رهبران طالبان از پناهگاه های خویش در پاکستان بیرون آمده اند. آنها با دریافت این اطمینان که مورد حملهٔ ناتو قرار نمی گیرند و یا دستگیر نمی شوند، حاضر به مذاکره شده اند. این افراد توسط طیارات ناتو از پاکستان به کابل آورده شده اند.

این درحالیست که قبلا ناتو گفته بود فقط امنیت این افراد را فراهم کرده ولی برای آنان وسیلهٔ سفر مهیا ننموده است. از جانب دیگر دولت افغانستان از گرفتن نام تمام این طالبان به این دلیل خودداری نموده تا توسط پاکستان دستگیر نشوند!

جالب است که طیارات ناتو این افراد را از پاکستان به افغانستان منتقل ساخته ولی پاکستان آنها را نمی شناسد. این گونه سخنان ضد و نقیض بیش از پیش به ابهام در این مسئله افزوده است.

بهرحال اگر این مذاکرات واقعا صورت بگیرد و طالبان آمادهٔ مذاکره باشند، می توان این کار را موفقیت بزرگی برای شورای عالی صلح و حکومت افغانستان دانست.

بعد از اعلان نتایج ابتدایی توسط کمیسیون مستقل انتخابات

آرای بیش از ۵۰ محل حوزه های انتخاباتی توسط کمیسیون شکایات انتخاباتی باطل اعلان شد

احمدضیاء رفعت سخنگوی کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی روز پنجشنبه در یک نشست خبری گفته است آرای بیش از ۵۰ محل رای دهی در ۱۰ ولایات کشور باطل شده است.

برمبنای گفته های آقای رفعت محلات که آرایی آن ها باطل شده است عبارت اند از ۴ محل در ولایت فاریاب، ۸ محل در ولایت میدان وردگ، ۱۰ محل در ولایت ارزگان، ۱۰ محل در خوست ۵، محل در ولایت پروان، ۸ محل در ولایت بغلان، ۶ محل در ولایت لوگر، ۲ محل در ولایت بدخشان و یک محل در ولایت کنر می باشند که به اساس شکایات درج شده و شواهد دقیق آرای محلات متذکره باطل شناخته شده است

رفعت اظهار داشت: افرادی که به این تصامیم اعتراض داشته باشند، می توانند طی سه روز پس از نشر اعلان، استیناف خواهی کنند.

به گفتهٔ آقای رفعت، کمیسیون شکایات انتخاباتی هشت تن از کارمندان کمیسیون مستقل انتخابات را به سبب دست داشتن در تقلب برای مدت شش سال از کارکردن در آن کمیسیون محروم و دوسیه های شان را به سارنوالی فرستاده است.

به گفتهٔ سخنگوی کمیسیون رسیدگی به شکایات انتخاباتی، تا امروز به تعداد ۴۹۴۱ شکایت به این کمیسیون رسیده است که تعداد ۴۴۳۸ شکایات آن اولویت بندی شده است، ۵۳ فیصد شکایات در ردیف اول، ۳۲ فیصد در ردیف دوم و ۱۵ فیصد در ردیف سوم قرار دارد که تا حال از بین ۲۳۰۰ شکایات ردیف اول ۱۵۷۵ شکایات بررسی و در مورد آن ها فیصله صورت گرفته است.

رفعت خاطرنشان کرد: تا اعلام نتایج نهایی امکان دارد، کسانی که تا کنون در لست برنده آمده اند، در جملهٔ ناکام ها قرار گرفته و کسانی که ناکام است در جملهٔ کامیاب ها قرار بگیرند.

بیش از این مقامات کمیسیون شکایات انتخاباتی گفته بودند که ۱۷۵ نامزد انتخابات مجلس نمایندگان، به دست داشتن در تقلب، به آنان معرفی شده است.

کمیسیون مستقل انتخابات نتایج ابتدایی انتخابات پارلمانی را یک روز پیش از اعلام کمیسیون شکایات اعلان نمود و تاکید کرد که قرار است نتایج نهایی پس از بررسی کمیسیون شکایات انتخابات در اوایل ماه عقرب اعلام شود.

روز جهانی غذا و فقر گسترده در افغانستان

تکساری

نزدیک به یک میلیارد انسان در روی زمین گرسنه اند. باگذشت هرسال گستردگی این فقر افزایش ومنابع غذایی انسان ها نظر به عوامل مختلف کاهش می یابد. روز ۱۶ اکتوبر توسط سازمان خوار وبار و کشاورزی جهان(FAO) روز جهانی غذا نام گرفته است . درسال جاری این روز زیرنام (اتحاد علیه گرسنگی) گرامی داشته می شود. ۱۶ اکتوبر روز تاسیس سازمان خوار وبار جهانی از سوی سازمان ملل است(FAO) در سال ۱۹۴۵ م تاسیس شد واعلام رسمی این روز به نام روز جهانی غذا در سال ۱۹۷۹ انجام پذیرفت . امروز سازمان ملل متحد روز جهانی غذا را در شرایطی تجلیل می نماید که نزدیک به یک میلیارد انسان گرسنه در زمین وجود دارد وسالانه به رقم آن در جهان افزوده می شود. زلزله، طوفان، سیلاب ها، خشک سالی های ممتد، جنگ های مدهش، تخریب محیط طبیعی وغیره در جهت افزایش گرسنگی در جهان کارساز می باشد. به گفتهٔ ژاک دیوف دبیرکل فائو (رئیس سازمان خواروبار جهان) امروز در سی کشور جهان بحران گرسنگی بیداد می کند. واین کشورها به کمک های اضطراری نیاز دارند. برنامه یی را که جامعهٔ جهانی در جهت زدودن فقر روی دست داشته است، موفق نبوده وچشم انداز آینده در جهت کاهش فقر در جهان روشن نیست. بهای مواد غذایی همه ساله بلند می رود، قیمت گندم وغلات همیشه در حال افزایش می باشد. در افغانستان در حدود نه میلیون انسان فقیر زندگی می کنند، هفت میلیون کودک افغانستانی به کارهای شاقه می پردازند. بروز بحران های مالی واقتصادی در اقتصاد بازار جهان براقتصاد افغانستان بی تاثیر نیست، وجود این بحران برای افغانستان و سایر کشورهای روبه انکشاف این پیام را همراه دارد که این کشورها نباید، نظام های اقتصادی وسیاست های اقتصادی شان را بدون توجه به اوضاع و شرایط موجوده کشورهای شان، از کشورهای پیشرفته تقلید نمایند؛ بلکه باید برای تثبیت نظام اقتصادی و اتخاذ سیاست های اقتصادی شان، بااستفاده از تجارب کشورهای پیشرفته راه ها و طرقی را جستجو نمایند، که مطابق به شرایط سیاسی، اقتصادی، اجتماعی وفرهنگی کشورهای شان باشد. نظر به مفاد قانون اساسی کشور، نظام اقتصادی افغانستان را بازار آزاد تشکیل می دهد؛ در حالی که درین بازار نقش دولت کمرنگ بوده و نبود فهم درست و میکانیزم دقیق این حاکمیت، بازار اقتصاد کشور را در سراشیبی قرار داده و از جانب دیگر نبود تولیدات اولیه و مایحتاج اساسی، این کشور را به یک سرزمین مصرفی دنیا از جمله کشورهای همسایه تبدیل نموده است. مصرفی بودن کشور برمیزان بیکاری افزوده است. افغانستان تا اکنون یک کشور عمدهٔ وارداتی جهان محسوب می شود؛ طوری که حجم واردات این کشور به مقایسهٔ صادرات آن خیلی رقم بلند را نشان می دهد. بسترسازی برای صلح و مبارزه در برابر حوادث طبیعی می تواند میزان فقر و بیکاری را کاهش دهد. فقر و بیکاری در افغانستان با خود پیامدهای ناگواری را به وجود آورده است که از آن جمله می توان از: روی آوردن جوانان به مواد مخدر و مهاجرت آنها را به کشورهای همسایه نام برد. در این مهاجرت ها جوانان می توانند، به راحتی دست به استعمال مواد مخدر بزنند و نیروی کار آن ها رایگان از دست آنها خارج گردد. بسیاری از مردم افغانستان به این باوراند که فقر و بیکاری جوانان را به دام اعتیاد انداخته است. در نزد زیادی از جوانان ما مهاجرت در کشورهای همسایه طولانی گردیده و این جوانان به دور از نظام خانواده زندگی می کنند، در نتیجهٔ این دوری و فاصلهٔ طولانی از خانواده ها، افسردگی به سراغ آنها آمده و آنها را به طور ناخودآگاه به سوی مواد مخدر می کشاند. از عوامل مهم اعتیاد جوانان به مواد مخدر می توان از: بیکاری جوانان، بی سوادی مردم و مهاجرت به کشورهای همسایه نام برد. در صورتی که زمینهٔ کار و اشتغال برای جوانان فراهم نگردد و فشار فقر و بیکاری از شانه های آنها کم نگردد، نتیجهٔ این بیکاری فروپاشی خانواده ها را به دنبال خواهد داشت.

نا امنی و آشوب های مسلحانه در افغانستان، این کشور را از برقراری و نظام داخلی محروم ساخته است که فقر و بیکاری از تبعات آن محسوب می شود. افغانستان دارای یک اقتصاد لرزان و آسیب پذیرمی باشد. در پروگرام انکشاف ملی افغانستان پیشبینی گردیده است که باید برنامه های انکشافی این کشور ازسوی کشورهای خارجی تمویل گردد؛ درصورتی که کشورهای خارجی با بحران های عمیق مالی دچار گردیده اند و انها کمتر حاضر خواهند گردید که در چنین اوضاع آشفته اقتصادی، برنامه های انکشافی این کشور را تمویل نمایند. وضع آشفتهٔ سیاسی واقتصادی افغانستان مشکلات فزاینده یی، چون: فقر، محیط زیست آلوده درسطح ولایات وشهرهای بزرگ مثل کابل، سطح درآمد بسیار پایین، تغذیهٔ ناکافی، تاراج دارایی ها و منابع زیرزمینی را موجب گردیده است.

این ها همه زمینه ساز فقر و بیکاری در کشور می باشند. امروز کمیت بزرگی از مردم نمی توانند نیازمندی های اولیهٔ خود را به دست آورند و قادر به حل مشکلات اقتصادی و خانوادگی خود نیستند، همه ساله به این کمیت افزوده می شود. گستردگی فقر و گرسنگی در جهان و افغانستان به یک فرهنگ اجتماعی تبدیل شده است. فقر اجتماعی، فقر فرهنگی، فقر سرمایه واقتصاد، فقرمهارت های اجتماعی و..... شرایطی است که فرد نمی تواند حداقل ضروریات زندگی خود را فراهم سازد. فقیر کسی است که نتواند نیازمندی های اساسی خود را رفع کند. افغانستان یکی از فقیرترین و نادارترین کشورهایی است که مردم آن با کمبودات شدیدی از قبیل: خوراک، پوشاک، دسترسی به مراکز صحی و درمانی، وسایط نقلیه ودیگر امکانات زندگی امروزی مواجه هستند.

فقر در افغانستان تنها ومنحصر به عوامل طبیعی نیست؛ بلکه می توان عوامل گوناگونی را در این زمینه نام برد. اندازه وسنجش فقر و بیکاری درافغانستان، کاری است مشکل: فقط رسانه ها از ارقام بیکاران خبر می دهد، این که ارقام هرچند دقیق نیست؛ باآنهم تکان دهنده می باشد. نظربه معیارها و استندرهای بین المللی اکثر مردم افغانستان فقیر اند. نظربه معیارهای دنیای مدرن و پیشرفتهٔ کنونی، کمیت بزرگی از مردم افغانستان، زیرخط فقر زندگی می کنند. جنگ چند دهه، زیر ساخت های اقتصادی افغانستان را از میان برد. نبود حاکمیت سراسری و خشونت های دوامدار موجبات فقرشدید را به وجود آورده است. در پهلوی جنگ و ناامنی سطح پایین سواد، برگستردگی فقر و بیکاری شتاب بیشتر بخشیده است، ازجانب دیگر نبود کنترول نفوس در درون خانواد ه ها و نبود یک توازن و بلانس جدید خانوادگی زمینه ساز فقر گسترده در کشور می باشد. تهیهٔ خوراک، پوشاک، تعلیم و تربیه برای فرزندان این خانواده ها مشکل می باشد.

افزون براین عوامل، نبود یک استراتیژی سالم ملی و اقتصادی، نبود یک مدیریت کارا و مدبر و یک دولت پاسخگو زمینه های فقر را در کشور بیشتر ساخته است. این ها و ده ها عوامل دیگر، زمینه های فقر و بیکاری را در افغانستان فراهم نموده است.

مبارزه با فقر در حقیقت به یک استراتیژی ملی و بین المللی نیازدارد. تداوم جنگ در حقیقت، تداوم فقر و بیکاری است، نبود مراکز اشتغال، کار و زمینه های تولید داخلی موجبات فقر را در کشور فراهم می سازد. یکی از مکلفیت های دولت، درحقیقت از بین بردن عوامل جنگ و فقر در افغانستان است؛ باید زمینه ها وعوامل فقر و بیکاری در گام نخست درافغانستان تشخیص گردد و به تعقیب آن راه های مبارزه با آن جستجو گردد.

تیره اونۍ د پاکستان...

چې نوموړی به وخت ناوخته د پخواني ولسمشر جنرال مشرف د واکمنۍ پرمهال (غه چې د نواز شریف ستر حریف وو) خپلو پلویانو ته تلفوني خطاب هم کولو ، اوس چې مشرف د واك له گدۍ کوز شوی او د نواز شریف د واکمنۍ پرمهال د هغه اتحادی گوند عوامي نیشنل گوند هلته د خپل فعالیت دایره پراخه کړې نو د دواړو گوندونو تر مینځه دغه پټ پټونی او د خرپ او ترپ مرگوني حملې ډېرې شوې دي؛ ځکه کراچۍ د پاکستان هغه ښار دی چې پکې د مهاجرو د قومي اتحاد دروند اکثریت میشت دی او د پاکستان په هر پارلمان کې د ټول سندهـ آیالت دریمه برخه خلك د همدغه اتحاد وي چې له له کراچۍ څخه پارلمان ته کامیابیږي ، که څه هم دوه لسیزې وړاندې پدغه ښار کې د جماعت اسلامي او مولانا شاه احمد نوراني د جمعیت العلماء اسلام پاکستان گوندونو هم وزن لرلو او هغوې هم د دغه قومي اتحاد روایتي سیاسي حریفان گڼل کیږي خو اوس د ا مهال د عوامي نیشنل گوند او مهاجرو قومي اتحاد سیاسي تربگني هغه څه دي چې ددغه تاریخي ښار امنیت یې تالاترغۍ کړی او د پاکستان د خلکو گوند چې د پاکستان د ولسمشرۍ څوکۍ یې هم گټلې ده له دغو اوضاعو څخه گټه پورته کول غواړي ځکه چې له کراچۍ پرته په پاتې ټول سندهـ آیالت کې د همدی گوند اکثریت دی ، نو که څه هم د مهاجرو قومي اتحاد ددغه گوند سره دامهال اتحادي دی خو ددواړو اتحاد هم د وخت اړتیا ده او په زړونو کې یو بل ته ځای نلري نو ځکه پدې وروستیو کې د دغه گوند واکمنۍ ته نوي نوي چیلنجونه راولاړیږي چې د هغو له جملې څخه یو هم د کراچۍ د امنیت اوپکې وخت ناوخته د دا ډول وژنو او حملو چیلنج دی .همدارنگه د آصف علی زرداري واکمنۍ ته بل چیلنج بهرني چیلنج دی چې د آمریکا لخوا د نوموړي له حکومت څخه د پنځو کلونو په دوران کې د اوه نیم ملیاردو ډالرو مرستې په بدل د افراطی(!) اسلامپالو او طالبانو پر خلاف غوځ قدم اوچتولو غوښتنه ده چې د چهارشنبې په ورځ ددغه هیواد د بهرنیو چارو له وزیر شاه محمود قریشی آو د پوځ له مشر اشفاق کیانی سره امریگا کې د نوو استراژیکو همکاریو په لړ کې د مذاکراتو دریم پړاؤ پیل شوی او پکې به له پاکستان څخه نورې نوې غوښتنې هم را اوچتیږی چې لاملـه یې دغه اونۍ د پاکستاني چاروکو لپاره له ازمیښته یوه ډکه اونۍ بلل کیږي.

ماو من نغمهٔ قانون خیال است این جا
اثر هستی ما، قطره به دریا دارد
(ابوالمعانی بیدل)

«نغمهٔ قانون خیال»

* نوشتهٔ عبدالحسیب *

بخش دوم و آخری

خداوند در قرآن عظیم ایشان حال بسیاری از امت های گذشته را به منظور کسب عبرت بیان داشته، چنانچه در آیهٔ نهم سورهٔ "الروم" می فرماید:

"آیا سیر نکردند در زمین که ببینند چگونه شد انجام آنانی که پیش ازایشان بودند؛(آن امت های گذشته)بودند زیاده ترازایشان درقوت، وقُلبه کردند (پاره کردند) زمین را (به منظوراستخراج معادن ، گرفتن آب وکشت وزراعت)وآباد کردند آنرا بیشترازآنچه آباد کردند (کفارمکه) آنرا(زمین مکه را) وآمدند به ایشان پیغمبران با احکام روشن؛ پس برخویشتن ستم می کردند."

و درسورهٔ مبارکهٔ الفجرمی فرماید:

"آیا ندیدی که چه کرد پروردگار تو با قوم عاد، که [ارم] بود دارای ستون های بزرگ که آفریده نشده مثلش درتمام دنیا وچه کرد پروردگارتو با ثمودیان ، آنانکه تراشیدندسنگهارا دروادی [قری].(وادی القرا نام موضعی است که درآن سکونت داشتند ولاشهای کوه هارا تراشیده قصرهای محکم ساخته بودند.)

و[چه کرد رب تو] با فرعون صاحب میخ ها.(یعنی: دارای عساکرواسباب زیاد، یا اینکه مردم را هنگام مجازات چارمیخ می کرد.) کسانی بودند که سرکشی کرده بودند درشهرها. پس درآن شهرها فساد کردند.پس ریخت برای ایشان پروردگارتوتازیانهٔ عذاب."

درتفسیرقوم عاد آمده است که :عاد کسی است که این قوم به وی منسوب بودند و"ارم" نام یکی ازاجدادش می باشدومراد ازعاد ."عاد" اول ا ست وبعضی خاندان های شاهی آن وقت را ارم می خواندند ومطلب ازذات العماد این است که در تعمیرها ستون های بلند به کار می بردند، یا قامت های بلند داشتند ویا درسیر وسیاحت خیمه های خود را به ستون های درازمی افراشتند.

در آیهٔ مبارکه چهاردهم و پانزدهم همین سوره شریفه می خوانیم :

(ترجمه):« هرآیینه پروردگارتو درکمین است.پس اما آدمی چون امتحان کند پروردگارش ، پس عزت دهدش ونعمت دهدش پس می گوید پروردگارمن عزت داد مرا.»

هدف ازنقل ترجمه وتفسیرمختصرآیات متبرکه همانا اندوختن عبرت وپند واندرز است تا فرابگیریم که دچار شدن اقوام "عاد" و "ثمود" و "فرعون" به عذاب های الهی نتیجه کبر و غرور و سرکشی و ترویج فساد و جنون سیادت بود . تاریخ بشری مالا مال از این گونه وقایع است که باید ازآن درس ها و عبرت ها اندوخت.ا

به همین دلیل است که گفته اند : تاریخ، آئینهٔ ماست، تاریخی که بارها تکرارشده وزمانه شاهد بوده که بوزمستکبران، یعنی کسانی که سلطه گرند وخود بزرگ بین وبا تبختر وتکبرحقایق روی برمی گردانند، بارباربه زمین خورده است.

از "چارلزبرد" مورخ امریکایی پرسیدند که می تواند تاریخ بشریت را خلاصه کند، در جواب گفت:

۱ــ خداوند کسانی را که می خواهد به هلاکت برساند، گرفتار جنون سیادت می سازد.

۲ـ آسیاب خدا خیلی کند می چرخد، ولی بسیار دقیق خرد می کند.

۳ــ زنبور همان گلی را تلقیح می کند که عصاره اش را کشیده است.

۴ــ وقتی ظلمت حکمفرما شود، ستارگان جلوه می کنند.

بازنگاهی می افگنیم به دیوان شعرا، یا آنهایی که به عنوان ترجمان در دو آلام درد کشان شناخته شده اند، این سخنوران - که نظامی آنها را مرغان عرش وانمود کرده - درباب آنچه مورد بحث ماست، نیز سخنانی ناب و ارزنده و آموزنده عرضه داشته اند.

مثلاً ابوالمعانی میرزا عبدالقادر بیدل به این باور است که:

"قدرت به جز اخلاق زمردان پسندد."

داشتن اخلاق نیکو، آموزه ها و چراغ های روشن زیادی را به عنوان رهنما، دربرابرما قرارمی دهد.

اخلاق سالم ونیکو- که پدیده ایست خیلی ارزشناک - به ما حکم می کند که ازکبرونخوت سخت بپرهیزیم وهمواره تواضع پیشه کنیم وبه درمان دردمردم بشتابیم چون بهترین خوشبختی ها- به گفتهٔ " البرت هوبار"- یاری رساندن به دیگران است وبه تایید " ارد بزرگ " تنها با ازخود گذشتگی برای دیگران است که خواهیم توانست جاودانه شد.

و به قول سعدی ، مرد نکو نام نمیرد هرگز
مرده آنست که نامش به نکویی نبرند

سخنسرایان بزرگی چون بیدل همیشه خواسته اند تامعلم احساس ودرد مردم باشند وآیینهٔ آلام ورنج اندوه کشان. فلهذا وقتی که ازحاکمیت فضاهایی خستگی زا و آلوده و درد بار به تنگ می آیند ویا مشاهده می کنند، خیمهٔ ظلم و جنایت وفساد واخلاق زشت، به هرطرف گسترده شده، آنگاه چاره ای جز این نمی بینند که فریاد برآرند:

ندانم از که خواهد یاس داد نا شناسایی
که من از خانه دور از خود به صد فرسنگ گردیدم.

و یا:

بیدل به فغان زین قفست نیست رهایی
زین خاک به خون خفته غباردگرانگیز!

از همین خاطر است که بیدل، این سخنسرای درهمه فن شعرحریف واستاد، زمانی به عنوان یک آموزگار دلسوزعرض اندام می کند و درس هایی را که برای ارباب جاه ارائه می دهد، تأثیر گذارترین پیام ها وماندگارترین پندها واندرزها درمی آید. درسهایی که به هدف ایجاد یک جامعهٔ فاضله و برای تألیف قلوب ارائه شده و یا برای آن انجام پذیرفته تا بفهماند، مقام و رتبه و منزلت برای انسان به منظور آزمایش و امتحان است و برای دوره یی موقت. چنانچه:

زین چمن رنگ گلی نیست نگرداند رنگ
با خبر باش که امروز تو فردا دارد!

از نظربیدل رسیدن به مقام ومنصب و جاه، یک امتیازویا وسیلهٔ فخرفروشی و نازوکبربیجا نیست ـ و نمی تواند به عنوان برتری انگاشتن ازدیگران تلقی شود؛ بلکه نیل به چنین مقام ها و جایگاه ها، به عنوان یک مسؤولیت خطیراست وانجام خدمت به مردم!

انسان آگاه و درد آشنا، زمانی که به جایگاه بلند و یا مقام و منصبی گماشته شد، تغییری نفرت بار برای رفتار و کردارش پدید نمی آید.

بل:

"پوچ می یابد سروبرگ بساط اعتبار
این کتانها را خیال پرتو مه می کند"

از نظر این گونه بزرگواران، انسان تنها با فروتنی و انکسارمی تواند دیگران را به خود صید کند. آن گونه که افتادگی، به قول بیدل شبنم را با خورشید آشنا می سازد و قطره را سوی دریا رهنمایی می کند:

"کرد شبنم را به خورشید آشنا افتادگی
قطره را شد سوی دریا رهنما افتادگی
از شعاع مهر یکسر خاکساری می چکد
بر جبین چرخ هم خطی است با افتادگی"

عده یی برای رسیدن به قدرت که توأم می باشد با حرص و آزو دستیابی به شهرت ونام ونان ـ چنان تلاش به چرخ می دهند که خیال می کنند زندگی فقط و فقط رسیدن به آن است و بس! اما آگاهان دوست دارند تا به گمنامی قناعت ورزند و هرگز فریفته چوکی و جاه و مقام "بی حیا طینت " نگردند.

به گمنامی قناعت کن که جاه بی حیا طنیت
به سرها چرم گاوی میکشد تا کوس می سازد

آری! ارزش زندگی در ترک خود خواهی و جاه طلبی است و تداوی بیماری مزمن "ما و من" . زیرا به قول پدر معنی ها:

ارباب قدرت، یا آنهایی که خود را در هوای نام و شهرت گم می کنند و مانند باده آشامان ،مست بادهٔ گمراه کن پول و مقام می شوند، نیک بدانند که دنیا دار امتحان است و جایی نیست جز گذاشتن نام نیک برای آینده!پس نباید زمام اندیشه را از دست داد و فخر فروشی کرد.

شاعری سوزمند در این باب سرودهٔ زیبا و دلپذیری دارد که فکرمی کنم صدای دل بسیاری از دردآشنایان است . صدای قلب آنانی که ازهرعالی مقامی دست رد وبی التفاتی به سینه خورده، که اینک فراز های آن را پیشکش می کنیم . به امید آن که درسی باشد آموزنده برای ارباب قدرت، خصوصاً آنانی که دوستان و دلسوزان و یاران دیرین شان را بانیل به مقام و منصب، به دست فراموشی سپرده ومی سپارند. این سخنوردردمند ومعترض پانزده سال قبل ازامروز خطاب به متبکرانی که مست بادهٔ خمارآلود مقام، یعنی ریاست ویا وزارت وامثال آن بودند، نامه یی بدین محتوی انشاد وبه فرد مورد نظر فرستاده بود:

...، دانی مقام واقعی و فر و جاه چیست؟:
اندر ضمیر خلق خدا جا گزیدن است.

سنگین و با وقار، چو آن شاخ میوه سر-
خم، پیشگاه مردم بیچاره کردن است.
ای صاحبان کر و فر و شان و دبدبه!
وای راهیان کشور صد ناز و طنطنه!
ای سروری که تازه به دوران رسیده یی!
مسحور نام و کشتهٔ القاب تا به کی؟
آید به دیدن تو اگر کس ز دیدنش
نمای احتراز دست نیاز کس به تو گر شد دمی دراز
مفروش کبر و ناز باور بدار و حرف دل من به گوش دار
زین حرف های تند
آزرده دل مشو چین بر جبین میار
فردا در آن مقام نه بیند کسی تو را
آن گونه کاین جهان به کسی پایدار نیست!
در انتظار باش که آن روز می رسد
بینم ز متن جامعه تجرید گشته یی.
در پیش خلق مسخره گردیده تا ابد
در کوی درد و بیکسی و حسرت و دریغ
تبعید گشته یی!

از آنجایی که محور بحث ما را غرور ناشی از کسب قدرت و فریفته شدن به جاه و منصب ومقام و دلبستگی به دنیا تشکیل می دهد، باید از سرگذشت ناگواردیگران عبرت اندوخت. از آنهایی که با جاه وحشم وتبخترو دبدبه، در گوشه یی از قلمرو هستی حکمرانی کردند و چه بسا که این را کاروان سالار خواهش ها ساختند همواره خیال درودند و فسانه کاریدند، ولی زود یا دیربا فضیحت تمام سر به نیست شدند و امروز به قول بیدل:

غبار می کند از خاک رفتگان فریاد
که سرمه ایم، نگاهی به سوی ما انداز

و یا:

ادامه در صفحه۶

چالش های موجود در برابر صدای صلح خواهانه

عبدالعلی کوهی استاد دنشگاه کابل

از سه سال بدین سو دولت شایعهٔ مذاکره با مخالفانش را درخور رسانه های داخلی و خارجی داده است. نظر به اهمیت موضوع همواره خبرمذاکرهٔ دولت با مخالفان در رسانه ها خبر ساز بوده است. هروقت آقای رئیس جمهور از جانب دوستان بین المللی اش مورد انتقاد قرار گرفته، طبل مذاکره باطالبان و مخالفان دولت سخت کوبیده شده است. روزی با حزب اسلامی و زمانی طالبان را به مذاکره و تفاهم فراخوانده است. آوازه های مذاکرهٔ دولت با طالبان در کشورشاهی عربستان سعودی، امارات متحدهٔ عربی، تماس با شورای کویتهٔ پاکستان و در روزهای اخیر صحبت جانب دولت با رده هایی از طالبان در شهر کابل در سرینا هوتل، در سر زبان ها بوده است، که هر یک از این آوازه ها از سوی مخالفان دولت رد شده است.

علاقهٔ دولت در مذاکره با طالبان و تشکیل شورای عالی صلح، در شرایطی شتاب بیشتر یافته است که جدول زمانی اوباما برای خروج امریکا نزدیک می گردد. چنین حرکت وعلاقهٔ یک جانبهٔ دولت برای مذاکره، جانب مخالفان دولت را در موقعیت برتر نشان می دهد. وضعیت وموقعیت سیاسی افغانستان از دو حالت بیرون نیست، یا جامعهٔ جهانی مدت ماندن شان را در افغانستان تمدید خواهند کرد ویا اینکه مطابق آجندای تعیین شده، خارجی ها خواهند رفت ومعضل سیاسی وبحران اجتماعی افغانستان به همان خط اولی خود بر خواهد گشت.

یک چنین صدای صلح جویانه از جانب دولت مخالفان نظام را به مبارزه در جهت پیروزی تشویق نموده است؛ طوری که آنها می خواهند در این روزها، پیروزی خود را در میدان های جنگ بیشتر سازند؛ هر چند آقای پتریوس هر روز وعدهٔ پیروزی برای مردم می دهد، اما نشان ازپیروزی و دستاورد بزرگ- که بتواند افکار عمومی را به این پیروزی دلخوش و راضی نگهدارد - وجود ندارد.

وضعیت سیاسی افغانستان ومبارزه با مخالفان و دهشت افگنان به مرحلهٔ بحرانی و حساس خود نزدیک شده است، مخالفان دولت امروز از سنگرها و پایگاه های مطمین در آن سوی مرز برخوردارانـد. کشور همسایه با وجود اصرار امریکا در مبارزه با دهشت افگنی، آب وهوای یک سال قبل خود را از دست داده است؛ اما باید گفت در این اوضاع بحرانی کشور تشکیل شورای عالی صلح یکی از دستاورد های بزرگ دولت و جامعهٔ جهانی برای پایان دادن به دهشت افگنی در افغانستان ومنطقه است. در هر نوع برنامه های صلح، باید یکنوع هماهنگی وجود داشته باشد؛ زیرا دهشت افگنی؛ تنها منحصر به کشورما نیست؛ بلکه ریشه های آن بالاتر از این سرزمین است. مشکل جنگ و دهشت افگنی نه تنها به یک معضل داخلی در افغانستان و پاکستان تبدیل شده است؛ بلکه دامنه های جهانی نیز یافته است؛ بنا براین، برای ردیابی ریشه های این بحران به یک هماهنگی منطقه یی در گام نخست و در یک همکاری جهانی نیاز محسوس می شود. در نبود یک چنین هماهنگی منطقه یی و جهانی رسیدن به صلح کار مشکل خواهد بود. مبارزه با دهشت افگنی در افغانستان و صدای صلح نیاز به یک ارادهٔ سیاسی، تفاهم منطقه یی و بین المللی دارد. زیرا دهشت افگنی هم اکنون، نزدیک است به یک معضل جهانی تبدیل گردد.

جای دارد که یک ارادهٔ قوی سیاسی جهانی در این راستا بسیج گردد. این برنامهٔ جهانی ومنطقه یی می تواند صلح و ثبات را، درمنطقه، جهان و افغانستان نهادینه بسازد.

افغانستان نیاز دارد به خاطر بازگشت به صلح و ثبات سیاسی، در گام نخست همکاری صادقانهٔ کشورهای ایران، پاکستان وسایر کشورها و قوت های بین المللی را باخود داشته باشد؛ در غیر آن هر نوع حرکت منفردانه، زمینه های تقویهٔ مخالفان دولت را در پی خواهد داشت.

نزدیک شدن جدول زمانی خروج نیروهای خارجی، می تواند به گفتهٔ برخی از تحلیل گران سیاسی، ازجسارت و نیرو گرفتن مضاعف طالبان حکایه نماید. مخالفانی که بعد از نزدیک به دهه حضور جامعه جهانی ونیروهای ناتو در افغانستان، امروز به جرأت و اطمینان بیشتر می توانند، بگویند که ما برندهٔ میدان هستیم؛ زیرا ده سال، زمان کافی برای زور آزمایی ومحک تجربه بود تا حریفان سیاسی دولت از یک موضع ضعیف واز روی ناگزیری به میز مذاکره حاضر می گردیدند، در حالی که بعد از گذشت این سالها، اکنون دولت از یک موضع ضعیف صحبت می کند وجامعهٔ جهانی حاضرشده است، چیزی به نام مذاکره سیاسی به وجود آید تا زمینهٔ خروج آبرومندانهٔ آن ها فراهم گردد. به طور یقین در این مذاکرات، چانه زنی های مخالفین بیشترخواهد بود، که قبول همه شرایط جانب مخالفان دولت بسیاری از دستاوردها را که دولت و جامعهٔ جهانی دراین مدت ده ساله به دست آورده است، از دست خواهد داد.

به عقیده ناظران قبول یک چنین شرایط باعث سرافگندگی جامعهٔ جهانی و بی اعتبار شدن این حاکمیت درسال های بعد خواهد شد. گفته می شود که جلسات پنهانی دولت با طالبان در روزهای اخیر ادامه داشته است که در این مذاکرات افرادی از جانب افغانستان و پاکستان جلسات صلح را به پیش برده اند که از چند وچون آن چیزی فهمیده نمی شود. به گفتهٔ دولت مذاکرات یاد شده نهادهای مدنی ومستقل حضور داشتند و اما دولت در آن نقشی نداشته است.

تحلیل گران سیاسی دولت را در این نشست ها و گفتگوها به پنهان کاری متهم کرده است. در این سال ها که دولت از صحبت با مخالفان سخن گفته است، فهمیده نمی شود که این مخالفان کی ها اند؟ با کدام اشخاص کلیدی مخالفان گفتگو صورت گرفته است؟ این ها و ده ها پرسش دیگر موجود است که نمی توان به پاسخ آنها پرداخت. ظرف ماه های اخیر از جانب سخنگویان دولت گفته شده است که مذاکرهٔ دولت با مخالفان جریان دارد و تعدادی از مخالفان از جنگ دست کشیده اند و به پروسه جذب گردیده اند، گاهی هم گفته شده است که بستر سازی برای گفتگوها جریان دارد، یک چنین ابهام گویی ها از جانب دولت و رد تمام این ادعا ها از جانب مخالفان دولت یک فضای آشفته سیاسی واجتماعی را میان دولت و مخالفان آن بار آورده است؛ از جانب دیگر هنوز مخالفان دولت دسته بندی نشده اند که دولت با کدام مخالف خود مذاکره می کند، گاهی طالب برادر است و گاهی هم مخالف مسلح و..... این عدم تعریف و شناخت*دقیق دولت از مخالف، برعدم باورمندی مردم براعمال دولت افزوده است.

گفته می شود که یک نوع پنهان کاری در کار گفتگو با مخالفان از جانب دولت نزد مردم و رسانه ها آوازه گردیده است. دولت از اشتراک جوامع مدنی دو کشورافغانستان و پاکستان خبر می دهد؛ در حالی که از جانب دولت افغانستان فاروق وردک وزیر معارف و میرویس یاسینی معاون شورای ملی در مذاکرات اشتراک داشته اند. برنامهٔ مذاکرات در شرایطی به پیش برده می شود که نظربه کمبود مدیریت دولتی، فاصله میان دولت ومردم عمیق تر شده است، حتا تاجایی که دیده می شود بسیاری از مردم در جنوب و شرق کشور به خاطر حل حقوقی خویش به جانب مخالفان دولت روی می آورند، نه به ارگان های دولتی. بسیاری از مردم به ویژه اهل تفکر واندیشه به این باورند که آقای کرزی در برابر هر حادثه به تشکیل کمیسیون دست می یا زد. در طول ده سال، ده ها؛ بلکه صد ها کمیسیون برهزینه وشورا های صلح از جمله کمیسیون تحکیم صلح را ایجاد کرده است، در این کمیسیون ها وشورا ها پول هایی زیاد به مصرف رسیده ونتیجه آن ملموس نبوده است. طی روز های اخیر آقای کرزی در مصاحبه با شبکهٔ تلویزیونی امریکایی سی ان ان از تماس های غیر رسمی دولت با طالبان خبرداده است واین تماس ها را از مدتی بدینسو تایید نموده و آن را غیر رسمی خوانده است. اکنون مردم افغانستان به نتایج و فعالیت های عملی شورای عالی صلح چشم دوخته اند. انتظار دارند تا این شورا- که در آن چهره های ارشد جهادی واجتماعی عضویت دارند، برنامه هایی را در جهت بازگشت مخالفان دولت روی دست گیرند.

تشکیل این شورا درشرایط جاد و کنونی کشور یک گام مثبت تلقی می شود. امید برده می شود که در کاراین شورا یک هماهنگی واستراتیژی واحد وجود داشته باشد و کشورهای دور و نزدیک درجهت عملی شدن برنامهٔ این شورا، کمک نمایند.

تشکیل «بورد خاص» و گمانه زنی ها!

سخنگوی رئیس جمهور روز سه شنبهٔ هفتهٔ گذشته از ادارهٔ جدیدی تحت نام (بورد خاص) خبر داد که از یک سال بدینسو فعالیت دارد و بعد از این تمام سمت های دولتی تا سطح معینیت ها، بر اساس رقابت آزاد و دانش مسلکی واگذار می شود.

این موضوع را شورای وزیران در جلسهٔ نوبتی دوشنبهٔ گذشته فیصله نموده، که بعد از این تعیین مقام های عالی رتبه حکومتی (معینان، والیان، قوماندان های امنیه و روسای ادارات) از طریق رقابت آزاد توسط کمیسیون اصلاحات اداری صورت می گیرد.

به گفتهٔ وحید عمر، این تصمیم به منظور رفع نگرانی از سیاسی شدن اداره های ملکی افغانستان و همچنان مشکلات که در تعیین آنها دیده می شود، صورت گرفته است.

به گفته وی، هیچ وزیر بعد از این نمی تواند با پیشنهاد خود به رئیس جمهور، معینان و روسای اداره های خود را تعیین کند و یگانه راه که مقام های عالی رتبه حکومتی تعیین خواهند شد، رقابت آزاد می باشد.

هر پست مهم از طریق این بورد خاص معرفی و پس از آن از سوی کمیسیون اصلاحات اداری و خدمات ملکی به رئیس جمهور پیشنهاد خواهد شد.

در جلسهٔ بن در اواخر سال ۱۳۸۰هجری خورشیدی تعهد بر این شد که در افغانستان بعد از جنگ روی برنامه های (تدوین قانون اساسی، تأمین امنیت، تشکیل ارود و پولیس ملی، خلع سلاح عمومی، بازسازی و ساختار سیاسی و اداری) باید کار شود.

در قسمت ساختار اداری، کمیسیونی به نام اصلاحات اداری و خدمات ملکی بنا نهاده شد تا کارمندان دولت را بعد از اعلان پُست و امتحان رقابتی شامل وظیفه سازند. اما گمانه زنی ها براین است که این کمیسیون در طول دوران کاری اش برخی اوقات، به عنوان رقابت و امتحان، راه را برای کسانی باز کرده است که با زور و زر و و واسطه ارتباط تنگاتنگ داشته اند. و از همه مهمتر کسانی در این رقابت راه یافته اند که از جانب مسوولین بزرگ اداره (وزیر، والی و روسای مستقل) معرفی شده باشد.

دبن له پریکړې وروسته د هر افغان هیله وه چې ښایي هیواد به یې له سولې برخمن او د آبادی او پرمختګ خاوره وګرځي خو له بده مرغه د هیواد موجوده سیاسي نظام و نشو کولای چې افغانان پر ځان را ټول کړي او د افغانستان د پرمختګ او آبادی لپاره هسې کارونه ترسره کړي چې د وخت او شرایطو اړتیا وه. همدارنګه د ولسواکی د تطبیق په لړ کې هم موجوده نظام د ټاکنو او ملی ارګانونو د جوړیدا په پروسوکې په پرله پسې توګه د اداري فساد، تقلب، درغلیو او اقربا پروریو لامله له ولس څخه نورهم لیرې شو. او هم د توظیف او په دندو د ګمارلو لړکې د ضوابطو پر ځای روابط و پالل شو او په هر اداري چوکاټ کې کار دکار ورخلکو ته و نه سپارلی شو.

بلی خواته نړیوال مؤسسات او هم افغانی مؤسسی د اداری ولوبولو: چې دغه ګردواړه په موجوده سیاسي نظام باندې دولس دبې باوری لامل شو. او دهغې له ټولو ستر ثبوت دادی چې د ټاکنو پرمهال دولس دګډون کچه له یو ځل څخه بل ځل ته راټیټیږي: لکه همدا اوس د۱۳۸۹لمریز ولسی جرګې لپاره ترسره شوو ټاکنوکې د خلکو واقعی ګډون فیصدي کمت ده خو د حکومت وخې پدې کې دي چې دغه کچه لوړه وښایي څو ددوې پر عقیده مشروعیت پیداکړي او نړیوالې ټولنې د ولسمشرۍ په تیرو ټاکنو کې د بې مثاله درغلیو لامله نړیوالې ټولنې هم خپل باور د افغانستان په موجوده دولت نور له لاسه ورکړی وو. چې لامله یې د اوباما حکومت د خپلې نوې استراتیژۍ په لړکې د کرزي حکومت له اداري فساد له مینځه وړلو او شفافیت پیدا کولو لپاره شپږمیاشتې موده

دولت مخالفین هم نور له جګړو ستړې شوي وي چې د لومړي ځل لپاره د طالبانو ځینې مسؤلین ددولت سره تماسونه نیسي. دا چې د هر لوري څومره اړتیا ده؟ چې سوله ته مخه کړي. پدی نه غږیږو خو دټولو افغانانو اړتیا ده چې سوله رامینځته شي او نور د جګړې تغر ټول شي او هغه جګړه چې ګټه یې د افغانانو پرځای پردیو ته ډیره ده. نوره پاې ته ورسیږي څکه سوله نه یوازې داچې د افغانانواړتیا ده؛ بلکې د ټولې سیمې اړتیا ده څکه خو داخل د افغانستان دولت ټول لوري د سولې په شورا کې ځاې لري او هم ګاونډي هیواد پاکستان او د ناټو ځواګونو او نړیواله ټولنه ددې لپاره زمینې برابر وي

که څه هم د سولې په شورا کې ښایي د سولې لپاره ډیر مؤثر شخصیتونه ځاې ونلري خو سوله د هر افغان او د سیمې ګډه اړتیا

سوله د افغانانو او سیمې ګډه اړتیا

ن شفیق

فسد اوخیانتونو په خالو ګرځیدلو سره. ددې لامل شوې چې د بن له پریکړې وروسته راغلی نظام او ټول کارونه یې د افغانانو پرځاې د پردیو د ګټو متحقق کوونکی او د داخلي او بهرنیو مافیایي کړیو ګډ شرکت وګرځي او دناټو او نړیوالو ځواکونو خود سره کړنو او ړندو بمباریو هم له بل هر عامل څخه لازیات د افغانانو له خپل دولت څخه په فاصله پیداکولو کې رول وټاکله او ښایي نړیوال هم پدې فکر کې شوې وي چې له یوې خوا روانه جګړه دوې ته نوره ډیره ګرانه تمامیږي او له بلې خوا موجوده دولت د شفافیت نه لرلو لامله نور خپل اعتماد له لاسه ورکړی دی نو څکه د افغانستان دولت او نړیواله ټولنه دواړه ددې لپاره همغږي ښکاري چې ددولت دمخالفینو سره د سولې زمینه برابره شي او په هکله یې عملي ګامونه اوچت شي او ښایي چې د ده. باید چې پدې هکله ګړندي او مؤثر ګامونه اوچت شي او په تیرو جکړو کې د مطرحو لوریو سربیره باید هغه افغانان هم د سولې په راروانو هڅو کې شریک کړاې شي چې د جګړې دواړو لوریو ته د نورو په پرتله د باور وړدي او د پردیو پرځاې ورسره د خپل ولس او هیواد د ګټې او ارزښتونو مطرح دي.

مجلس نمایندگان و مشکل ...

. وی اضافه کرد، اکثر بحران های داخلی که امروز دامنگیر مردم ما است ناشی از عواملی می شود که نمایندگان نتوانسته اند، درد و مشکلات ملت را درک نموده، حکومت را حاضر به پاسخگویی بسازند.

مشکل دیگری که غیابت نمایندگان مردم به بار می آورد، عدم تکمیل نصاب در تصمیم گیری هایی مجلس نمایندگان می شود، وقتی نصاب تکمیل نباشد، مجلس نمی تواند، با اکثریت آراء در موضوعات مهم ملی تصمیم گیری قاطع نماید.

دیده شده است که غیابت اعضای پارلمان در مجلس نمایندگان، به دلیل مصروفیت های شخصی آنها صورت گرفته است. این مصروفیت ها شامل سیاحت های شخصی به کشورهایی که جاذبه های گردشگری دارند و یا هم دنبال کارهای بازرگانی در کشورهای اروپایی و دبی انجام شده است.

موسی فریور استاد دانشگاه کابل به این باور است که نمایندگان پارلمان پیشین بیشترشان مصروف کارهای شخصی مانند تجارت و زد و بندها با خارجی ها و یا هم حاضری دادن درکشور هایی که تابعیت دومی آن را داشتند، بودند. تا در پارلمان افغانستان.

فریور می گوید: وظیفهٔ دور نخست مجلس نمایندگان از لحاظ مشروعیت به تاریخ اول سرطان ۱۳۸۹ به پایان می رسید، اما حامد کرزی که دورهٔ کاری اش را به شکل غیر قانونی تمدید نموده بود، عین کار را در حق پارلمان افغانستان اجرا نمود و نمایندگان مردم را به شکل غیر قانونی برای انجام کار های گویا قانونی برای چند ماه دیگر نگهداشت.

اشتباه دیگری که پارلمان افغانستان در دور نخست مرتکب آن شد این بود که از سیاست های یک بام و دو هوا نه، بلکه چند هوا استفاده نموده و در عین این که عضو پارلمان افغانستان بوده باشند، با استفاده از امکانات و مصئونیت پارلمانی بار دیگر اکثریت اعضای مجلس، خود را کاندیدا نمودند.

به قول فریور در دور اول تقنینی، عدم تکمیل نصاب در پارلمان کشور منجر به عدم تصویب قوانین گردید که مسودهٔ آن از سوی شوری، حکومت و یا بعضاً قوهٔ قضایه تدوین گردیده بود.

غیرحاضری اعضای پارلمان افغانستان به عنوان یک معضل اساسی طی یک دورهٔ تقنینی کماکان باقی ماند و انتظار نمی رود که در دور دوم این مشکل راه حل به خود پیدا کند. زیرا شواهد و لست افراد برنده شده، نشان می دهد که دور دوم تقنینی بدتر از دور نخست خواهد بود.

نغمهٔ قانون ...

"نقش پای رفتگان، صفر کتاب عبرت است
دیده هرجا حلقه می یابد به گوشم می کشد"

و همنطور:

"عبرت مرگ کسان سلسله خجلت ماست
رشته از هر که شود باز به ما می پیچد"

آری! هرمشت خاکی که از گور آنان بلند می شود، آئینه دار درس عبرت است که می فهماند:

« به صبح عیش مباش ایمن از سیه روزی
مدام سایه و مهتاب دوش بر دوشند»

دیوانگیست اگر پنداشته آید، داشتن قدرت و منصب، همیشه به کمال شخصیت وعروج آدمی می انجامد ورفاه بار می آرد! ولی واقعیت جز این نیست:

« پایهٔ اعتبار ها ، فتنه کمین آفت است
از همه جا به کهسار زلزله بیشتر شود»

اگر انسان اندکی با خود بیندیشد، همواره از خود خواهد پرسید:

غیر بیمغزی حصول اعتبار پوچ چیست
غنچه سربرباد داد و صاحب دستار شد

پس نباید همواره ناز فروخت و هر کسی را که تهی جیب است و عابرجاده های خاک آلود کوی وبرزن این دیار، ، زهرخند زد ومنزلت او را به تمسخر گرفت و یا به سوی آنانی که به جایگاه زودگذر وفریبنده منصب ها و کرسی های دولتی تکیه ندارند، به دیدهٔ تحقیر نگریست.

اندرز ما از زبان « شاعر آئینه ها» برای این گونه خود خواهان عُجب پیشه، اینست:

مپندارید سر همیشه به چرخ خواهید سود و جهان گذران را دایمی به کام خویش خواهی یافت! این هوشیاران وارباب فضل ودانش اند که می دانند:

چهار سوی اعتبارات از زیان کاری پرست
عاقبت سود است گر پا با نیستی سودا کنید

فلهذا ای عالیجناب خود خواه وای روندهٔ سنگلاخ ناز وتبختر!

از خاک یک دو پایه فروتر نزول کن
سرکوبی عروج دماغ فضول کن

تاب و تب غرور من و ما به سکته گیر
رقص خیال آبله بی اصول کن
نقصان گل اعادهٔ باغ کمال تست
آدم شو و تلاش ظلوم و جهول کن

باز تکرارت کنم تا این اندرز مرا - که اززبان یک تن ازسخنسرایان حقیقت شناس نقل می کنم - بنیوش:

خانه روشن کرده یی هشدار ای مغرور جاه
آنقدر فرصت ندارد آفتاب روی بام

بار دیگر خطاب به تو وهم اندیشگان غافل تو می افزایم :

به سرخ و زرد زید زیر چرخ کبود
که جامه هرچه بود ماتمی است در خم نیل

خدای همه ما را خرد نصیب فرماید ونعمت تفکر و بهی اندیشی ارزانی دارد. نعمت بزرگی که از مهمترین امتیازات انسان بر سایر حیوانات است. چون باخرد ورزی است که می توان فهمید:

فکر لذات جهان، کلفت دل می آرد
نی به صدعقده فسرده است لب ازشکرخویش

و همین طور می توان درک کرد:

جهان دار آزمون است.

کسانی که قدرت به دست آورده اند، نباید این پدیده را وسیله زور آزمایی برای بیچارگان قرار دهند و اصول و ارزش های ثابت شده انسانی و اخلاقی را زیر پا بگذارند و با مردم همیشه از درعجب و غرورو بی اعتنایی پیش آیند.

اندیشیدن درست برای آدمی می فهماند که : هرگاه تشنه گان قدرت ومستان شراب تخدیرکنندهٔ ثروت، یا این طفل مزاجان روزگار توانستند به جایگاهی عروجی کنند، این را نیز بدانند که فروکشاندن شان از آن نیز روز در یک دیگر آسان است و نه به دور! چشمان تیزبین روزگار، همیشه شاهد تکرار چنین رویداد های عبرت بار بوده که ضعیفان باعث دستگیری سر افرازان و مغروران شده اند. آنگونه که بیدل در این باب اشاره یی دارد آموزنده:

ضعیفان دستگیر سرفرازان می شوند آخر
به روزناتوانی ها عصای شعله. خس باشد

و بالاخره، تفکرواندیشیدن درست به آدمی می آموزد که:

تواضع آئینه دار کمال مرد است؛ صفت نیکی که ان شاء الله درشماره های دیگراین نشریه، جستار علحیده یی پیرامون آن خواهیم داشت.

اللهم حول حالنا الی احسن الحال.
(آمین)

لست ابتدایی افراد برنده در انتخابات مجلس نمایندگان

ولایت کابل
- حاجی محمد محقق
- محمد یونس قانونی
- داکتر رمضان بشر دوست
- استاد عبدرب الرسول سیاف
- میر امان الله گذر
- داکتر جعفر مهدوی
- محمد ابراهیم قاسمی
- حاجی محمد فرهاد صدیقی
- سید حسین انوری
- بکتاش سیاووش
- الحاج عزت الله عاطف
- شریف الله کامه وال
- الحاج الله گل مجاهد
- حاجی محمد داود کلکانی
- داکتر سید علی کاظمی
- قیس حسن
- سید حسین عالمی بلخی
- انجینر شیر ولی وردکٌ
- رمضان جمعه زاده
- عرفان الله عرفان
- انور خان اوریا خیل
- داکترعبیدالله کلیمزی وردگ
- عبدالحفیظ منصور
- استاد قربانعلی عرفانی
- وکیل فاطمه نظری
- فرخنده زهرا نادری
- شینکی ذهین کروخیل
- تورپیکۍ پتمن
- شکریه بارکزی
- استاد ربابه پروانی درویش
- جنرال نظیفه ذکی
- کبری مصطفوی
- فوزیه ناصر یار گلدره ئی

ولایت پروان
- میر رحمن رحمانی
- حاجی فاضل سید خیلی
- صدیق احمد عثمانی
- محمد الماس زاهد
- ذکیه سنگین
- سامعه عزیزی سادات

ولایت بدخشان
- الحاج زلمی مجددی
- څارنوال عبدالروف
- عبداللطیف پدرام
- الحاج صفی الله مسلم
- امان الله پیمان
- محمد ذکریا سودا
- الحاج شاه عبدالاحد افضلی
- فوزیه کوفی
- نیلوفر ابراهیمی

ولایت هرات
- حاجی نثاراحمد فیضی غوریانی
- غلام فاروق مجروح
- قاضی نذیر احمد حنفی
- محمد معروف فضلی
- احمد بهزاد
- حاجی غلام فاروق نظری
- احمد فرهاد مجیدی
- محمد رضا خوشک وطن دوست
- احمد وحید طاهری
- حاجی عزیز احمد نادم
- الحاج غلام قادر اکبر
- حاجی خلیل احمد شهید زاده
- ناهید احمدی فرید
- شهناز همتی
- الحاج رحیمه جامی
- مسعوده کرخی
- استاد نجلا دهقان نژاد

ولایت کاپیسا
- الحاج میرداد خان نجرابی
- انجنیر محمد اقبال صافی
- حاجی آغا جان
- طاهره مجددی

ولایت تخار
- رییس عبدالباقی ملک زاده
- الحاج وکیل عبدالجبار
- الحاج عبدالمطلب بیک
- قدرت الله ذکی
- قاضی محمد کبیر مرزبان
- امیر عبدالواحد فقیر زاده
- سید اکرام الدین معصومی
- جبیبه دانش
- مریم کوفی

ولایت بغلان
- سید منصور نادری
- عبید الله رامین
- داکتر محمد نسیم مدبر
- حاجی عاشق الله وفا
- محمد عظیم محسنی
- داکتر مهدی
- شکریه عیسی خیل
- ناجیه ایماق

ولایت وردک
- حاجی عبدالاحمد درانی
- حاجی وحیدالله کلیمزی وردک
- غلام حسین ناصری
- صدیقه مبارز
- انجنیر حمیده اکبری

ولایت لوگر
- حاجی علی محمد
- والی وحدت یار احمدزی
- حاجی محمد اکبر ستانکزی
- شحیلا هاشمی

ولایت غزنی
- علی اکبر قاسمی
- استاد محمد علی اخلاقی
- دوکتور شاه جهان
- محمدعلی علی زاده
- استاد محمد عارف رحمانی
- داکتر عبدالقیوم سجادی
- الحاج خداداد عرفانی
- چمن شاه اعتمادی
- انجنیر نفیسه عظیمی
- هما سلطانی
- شاه گل رضایی

ولایت پکتیکا
- نادر خان کتوازی
- محمود خان سلیمان خیل
- محمد رحیم کتوازی
- ناجیه

ولایت پکتیا
- الحاج گـل بادشاه مجیدی
- انجنیر شیر گـل پکتیاوال
- الحاج نواب منگل
- دپلوم انجنیر دلاور طوطاخیل
- راضیه سعادت منگل

ولایت خوست
- کمال ناصر اصولی
- همایون لیاقت الله بابکرخیل
- الحاج داکتر میربت خان منگل
- ساهره شریف

ولایت ننگرهار
- حاجی حضرت علی
- میرویس یاسینی
- حاجی عبدالظاهر قدیر
- حاجی امیر خان یار
- فریدون مومند
- حاجی بیربخش گردیوال
- انجینر عبدالعفار
- داکتر عصمت الله شینواری
- انجنیر سید اکرام
- امیر جان دولتزی
- آرین یون
- فرشته انوری
- لیلما ولی حکمی
- سایمه خوگیانی

ولایت کنرها
- مولوی شهزاده شاهد
- حاجی سخی
- حاجی صالح محمد
- وږمه ساپۍ

ولایت لغمان
- حاجی محمد حسن مموزی
- انجینر محمد عالم قرار
- الحاج برید جنرال نقیب الله
- گل مری

ولایت نورستان
- نورالله معمار
- داکتر پروین نورستانی

ولایت کندز
- حاجی عبدالروف ابراهیمی
- انجنیر کمال
- الحاج نظری ترکمن
- عبدالودود پیمان
- شایسته باز ناصری
- سید داود نادری
- معلم چهاری
- شکریه پیکان احمدی
- داکتر فاطمه عزیز

ولایت سمنگان
- الحاج احمد خان سمنگانی
- مخدوم ابدال الله محمدی
- الحاج مخدوم محیب الله فرقانی
- داکتر معصومه خاوری

ولایت بلخ
- احمد شاه رمضان
- عباس ابراهیم زاده
- الحاج محمداسحق رهگذر
- الحاج علم خان آزادی
- اسدالله شریفی
- الحاج محمد عبده
- الحاج مولوی عبدالرحمن رحمانی
- محمد فرهاد عظیمی
- صیفوره نیازی
- برشنا ربیع
- داکتر گلالی نور صافی

ولایت جوزجان
- داکتر عنایت الله بابر فرهمند
- بازمحمد جوزجانی
- عبدالستار درزابی
- حاجی محمد اسمعیل
- فهیمه سادات

ولایت سرپل
- الحاج محمد رحیم ایوبی
- سیدمحمد حسن شریفی بلخابی
- حاجی خیر محمد ایماق
- سید انور سادات
- عزیزه جلیس

ولایت فاریاب
- حاجی محمد هاشم
- داکتر نقیب الله فایق
- انجنیر محمد هاشم اورتاق
- بشیر احمد ته ینج
- گل محمد پهلوان
- الحاج فتح اله قیصاری
- فوزیه روفی
- رنگینه کارگر
- اصفه شاداب

ولایت بادغیس
- سیدمحمدموسی جناب صاحب
- حاجی غلام سرو ر فایز
- حاجی محمد انور باوری
- صفیه ایماق

ولایت فراه
- سمیع الله صمیم
- مسعود بختور
- عبدالولی حمیدی
- حاجی مامور موسی
- استاد حمیرا ایوبی

ولایت نیمروز
- فریده حمیدی
- فرشته امینی

ولایت هلمند
- حاجی عبدالحی
- شیخ نعمت الله غفاری
- حاجی معلم میرولی
- حاجی محمد ولی علیزی
- مسعود خان نورزی
- عبدالودود
- نسیمه نیازی
- جبیبه سادات

ولایت کندهار
- حشمت خلیل کرزی
- تورن عبدالخالق خان بالاکرزی
- محمد نعیم لالی حمیدزی
- حاجی محمد عمر ننگیالی
- عبدالرحیم ایوبی
- نیازمحمد حاجی آمیر لالی
- الحاج ملا سید محمد اخند
- داکتر محمود خان
- فریبا احمدی کاکړ
- بی بی حمیده
- شکیبا هاشمی

ولایت زابل
- حمیدالله توخی
- حاجی محمد اسماعیل زابلی
- زهرا توخی زابلی

ولایت ارزگان
- حاجی عبیدالله بارکزی
- حاجی قدرت الله رحیمی
- ریحانه آزاد

ولایت غور
- داکتر محمد ابراهیم ملکزاده
- حاجی قربان کوهستانی
- آقای بحر
- الحاج کرام الدین رضا زاده
- رقیه نایل
- سیما جوینده

ولایت بامیان
- دگروال عبدالرحمن شهیدانی
- حاجی فکوری بهشتی
- استاد محمد اکبری
- صفورا ایلخانی

ولایت پنجشیر
- داکتر ظهیر سعادت
- قاضی راحله سلیم

ولایت دایکندی
- محمد نور اکبری
- اسدالله سعادتی
- صادقی زاده نیلی
- شرین محسنی

کوچی ها
- الحاج وکیل ملا تره خیل محمدی
- حبیب الرحمن مشهور به حبیب افغان
- حاجی حیدر خان نعیم زوی
- حاجی شیرعلی احمدزی
- محمد یوسف صابر
- الحاج حسن صحرایی
- حاجی محمد نذیر احمدزی
- حمیده احمدزی
- هیلی ارشاد
- پروین درانی

نتایج ابتدایی انتخابات دور دوم مجلس نمایندگان اعلان گردید

فضل احمد معنوی رئیس کمیسیون مستقل انتخابات روزچهارشنبهٔ هفتهٔ گذشته در یک نشست خبری در حضور رسانه ها نتایج ابتدایی انتخابات پارلمانی را اعلان نمود. رئیس کمیسیون انتخابات ضمن بر شمردن چالش ها بر سر راه برنامه و تقدیر و تشکر از مراجعی که به پروسهٔ انتخابات کمک نموده بودند به رسانه گفت: به منظور شفافیت در نتایج انتخابات بررسی های صورت گرفت که در نتیجهٔ آن یک میلیون و سه صد هزار رأی در سراسر کشور باطل اعلان شده است.

آقای معنوی اظهار داشت: به طور مجموعی پنج میلیون و ششصد هزار رای به صندوق ها ریخته شده بود که از این تعداد حدود یک ملیون و سه صد هزار رأی به خاطر تقلب های انتخاباتی و تخطی های که صورت گرفته بی اعتبار شناخته شد. به گفتهٔ آقای معنوی ۲۲۴ تن از کاندیدان مظنون انتخابات که فکر می شود در تقلب ها و تخطی ها دست داشته اند، به کمیسیون شکایات انتخاباتی معرفی گردیده اند.

نتایج ابتدای انتخابات از سوی کمیسیون انتخابات یک هفته بعد از وقت معین درحالی صورت گرفت که به گفتهٔ مقامات این کمیسیون، به منظور بررسی و رسیدگی دقیق به شکایت ها و تقلب های انتخاباتی این کار انجام شده است.

به گفتهٔ آقای معنوی، کمیسیون درحال حاضر نتایج مربوط به ۱۵۲۰۱ محل رأی دهی را منحیث نتایج مقدماتی در۳۵ حوزهٔ انتخاباتی به نشر رسانده است که ۵۸ فیصد شرکت کنندگان در انتخابات آقایان و ۳۹ فیصد خانم ها بوده اند.

در این نشست خبری آقای معنوی تصریح کرد که کمیسیون انتخابات نهایت سعی خود را در شفافیت روند انتخابات پارلمانی انجام داده است. در عین حال پذیرفت که مشکلات و تخطی هایی نیز از سوی برخی از اعضای منسوب به کمیسیون چه در مرکز و ولایات صورت گرفته وکسانی را که هویت شان افشا شده است به مراجع عدلی و قضایی معرفی نموده و یا هم دست شان را از کار گرفته است.

رئیس کمیسیون مستقل انتخابات گفت: اعلان نتیجهٔ نهایی انتخابات مجلس نمایندگان بعد از تکمیل پروسهٔ کمیسیون شکایات انتخاباتی، قابل تغییربوده و در صورت شکایات وارده برعلیه نامزدان متهم به تقلب، در نتیجهٔ نهایی شاهد تغییرات خواهیم بود.

همچنان درمسایل مالی و روند حسابی شفاف، معنوی تأکید کرد که کمیسیون حاضر است بعد از ختم پروسهٔ انتخابات، به مردم اعلان نمایند که پول های مصرف شده از کدام مرجع به دست آمده و چگونه به مصرف رسیده است.

معنوی اظهار داشت، کمیسیون مستقل انتخابات بعد ازختم پروسه دربخش مالی کمیسیون، حاضر به پاسخگویی خواهد بود و برای مردم افغانستان اعلان خواهد کرد که پول های مصرف شده از کجا به دست آمد و در کجا و به چه بخشی به مصرف رسیده است.

هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

- مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
- مطالب آمده مسترد نمی گردد.
- آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قران قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم – سال نهم – شمارهٔ بیست و ششم اول عقرب ۱۳۸۹ ۱٤ ذولقعده ۱٤۳۱ – 23 oct 2010

رفیق بحر

تیره اونۍ د پاکستان لپاره له ازمېښته ډکه اونۍ

تېره اونۍ چې په گاونډي هېواد پاکستان کې د کراچۍ په ښار کې د مهاجرو د قومي اتحاد يو تن پارلماني غړي د مړينې لامله د نوموړي په انتخابي حلقه کې تکميلي ټاکنې هم ترسره شوې .ددغه هېواد لپاره د يوې ناکراري اونۍ سره برابره وه : څکه د تېرې شنبې راهيسې د نا امنېو د اخ وډب لامله د چهارشنبې تر ورځې پورې په دغه ښار کې د وژل شوو کسانو شمېره نږدې اويا تنو ته ورسېده چې لامله يې په همدغه ورځ ماتم هم اعلان شو .

د تېرې اونۍ د ناکراريو له ټولو دردونکې پېښه هغه مهال رامېنځته شوه چې د سه شنبې په ورځ څو وسله والو کسانو په يو گڼ بازار کې په خلکو نا بېره ډزې وکړې او دولس ...

يې ووژل او په لسگونو نور يې ټپيان هم کړل .

دکراچۍ ښار چې د پاکستان ستر تجارتي مرکز او له ټولوزيات نفوس لرونکی ښار گڼل کيږي د يوې اوږدې مودې راهيسې د خرپ او ترپ حملو لامله (چې پکې د نامعلومو کسانو له لورې ترسره کيږي) ددغه ښار امنيت په بشپړه معنا له مينځه وړلی دی او د ناامنيو لامله پکې خلك له خپلو کورونو څخه نه راوځي .

پدغه ښار کې د هندوستان د مهاجرو اتحاد (مهاجر قومي مومنت) سربېره گڼ شمېر پښتانه وسندهيان هم اوسيږي چې په سياسي لحاظ د عوامي نيشنل گوند او د مهاجرو قومي اتحاد متضاد قوتونه پکې ميشت دي ، دپاکستان د پخواني صدراعظم نواز شريف ددوهم خل صدراعظمۍ پرمهال د نوموړي لخوا د مهاجرو دقومي اتحاد د پټو مرکزو او د وژنو د ځايونو د پلټنې لامله ددغه تحريك عمومي مشر الطاف حسين لاتر اوسه د پاکستان څخه فراري او په انگلستان کې ژوند کوي

۳مخ

ایجاد شورای عالی صلح و حملات انفجاری در کشور

فیض

در دو هفتهٔ اخیر دراثر انفجار بمب گذاری ها در ولایات تخار، قندهار، بغلان، هرات، فراه و برخی ولایات دیگر، ده ها تن مردم بی دفاع و حتا آنانی که جهت ادای نماز و در حالت راز و نیاز با پرودگار در مسجد بودند، جان های شان را از دست دادند.

بمب ها در حالی انفجار می کند و خشونت ها زمانی اوج می گیرد که شورای عالی صلح به خاطر مذاکره با گروه های مسلح درگیر، جهت ختم جنگ و درگیری در کشور ایجاد و به کار خود آغاز کرده است.

در حالی که مردم ستمدیدهٔ کشور از سال ها بدینسو مصیبت و رنج های فراوانی را متحمل شده اند، با ایجاد این شورا خوشبین و به عملکردهای آن امید بسته اند، اما دشمنان مردم افغانستان و آنانی که نمی خواهند شاهد آرامش و رفاه مردم و کشور ما باشند، شعله های جنگ و دشمنی را بر می افروزند و آب به آسیاب دشمن می ریزند.

دشمنی با اسلام و مسلمانان بیش از این چه می تواند باشد که در خانهٔ خدا، نمازگزاران را به خاک و خون بکشاند. حتماً این عمل افراد و گروه هایی است که نمی خواهند در کشور ما صلح تحکیم یابد.

حال که صدای صلح جویانه از جانب شورای عالی صلح و نیروهای مطرح از سران جهادی و اقوام مختلف کشور بلند شده است، به گفتهٔ رئیس شورای عالی صلح، دیدوادیدهایی با برخی از طالبان صورت گرفته است، تا به پروسهٔ صلح و آشتی بپیوندند، هستند کسانی که روند صلح را به نفع شان ندانسته، خشمگینانه حتا خانهٔ خدا را هدف قرار می دهند و نمازگزاران را شهید می سازند.

ما در حالی که بمب گزاری های اخیر را به شدت تقبیح می نماییم به آنانی که جان های شیرین شان را در این حوادث از دست داده اند، جنت فردوس و به بازماندگان شان صبر جمیل از بارگاه ایزد متعال خواهانیم. به امید روزی که بساط جنگ و ناامنی و اختلاف از کشور برچیده شود.

به گفتهٔ وزارت اموراداخله، عملیاتی بر علیه گروه های مسلح و طالبان در ولایات شمال کشور آغاز گردیده است. گرچه در ولایات شمال طالبان آن قدر نیرومند نیستند که نیروهای امنیتی قادر به از بین بردن و یا راندن آن ها نباشند. اما این اقدام جهت ریشه کن کردن شان، عملی است که از یک طرف نیروهای اخلالگر از بین می روند و از جانب دیگر مردم را به حاکمیت و نیروهای امنیتی باورمند می سازد. هرگاه دولت اقدام جدی جهت رفع این معضله ننماید و گروه های تروریستی را تا ریشه در شمال و شمال شرق نگرفته اند از میان نبردارد. مانند جنوب و شرق کشور و احتمال این خطر وجود از حیطهٔ سلطه کامل بیرون شود آنگاه این خدای نخواسته حاکمیت نیم بند را هم نخواهیم داشت.

"بنیاد جامعهٔ باز" از زندان مخفی امریکایی ها در افغانستان خبر داد

مصباح شعیب

هفتهٔ گذشته در یک گزارش گفته شده که زندانیان در یک "بازداشتگاه مخفی" در پایگاه اصلی آمریکایی ها در افغانستان مورد بدرفتاری قرار گرفته اند.

این گزارش که از سوی نهادی موسوم به "بنیاد جامعه باز" منتشر شده و مقر آن در نیویورک می باشد، گفته است افرادی که قبلا در این زندان در افغانستان زندانی بوده اند، گفته اند که آنها در زندان از خواب محروم و در اتاق های انفرادی نگهداری می شدند.

در ماه اپریل نیز گزارش مشابهی در رابطه به یک "زندان مخفی" در پایگاه هوایی بگرام وشکنجهٔ زندانیان چیزهایی پخش بود.

گزارش "بنیاد جامعهٔ باز" گفته است که هجده نفر در گفتگو با این بنیاد، تائید کرده اند که در فاصله سال ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰، در یک زندان مخفی در افغانستان نگهداری شده اند.

این زندانیان ادعا کرده اند که در محلات به شدت سرد نگهداری می شدند، در حالی که غذا و کمپل کافی نیز به آنها داده نمی شد و همزمان، از خواب محروم بودند، برای آزمایش های طبی مجبور می شدند برهنه ظاهر شوند و به آنها اجازه داده نمی شد تا فرایض دینی خود را اجرا کنند. در گزارش گفته شده که، اظهارات این زندانیان از هم زیاد تفاوت نداشته است و این می رساند که ادعاهای آن ها بی اساس نیست.

ارتش آمریکا گفته است که بازداشتگاه های آنان در مطابقت کامل با قوانین آمریکا و قوانین بین المللی قرار دارد.

یک سخنگوی ارتش آمریکا که مسئولیت نظارت بر زندانهای آمریکایی در افغانستان را برعهده دارد، گفت: "وزارت دفاع (آمریکا) هیچ گونه زندان مخفی ندارد."

در ماه اپریل، بی بی سی با ۹ نفر از زندانیان سابق در افغانستان مصاحبه کرد که همه ادعا داشتند در یک زندان مخفی در پایگاه هوایی بگرام نگهداری می شده اند.

در ماه ژوئن سال گذشته نیز بی بی سی با شماری از زندانیان سابق در پایگاه هوایی بگرام مصاحبه کرد که ادعای بدرفتاری علیه زندانیان در این پایگاه را مطرح کردند.

در ۱۱ ماه می نیز صلیب سرخ از وجود زندان مخفی آمریکا در افغانستان خبر داده بود نظامیان آمریکایی در افغانستان شماری از زندانیان را در یک بازداشتگاه مخفی در پایگاه هوایی بگرام نگهداری می کنند. اما ارتش آمریکا به طور مکرر این ادعا را رد کرده و گفته اند که مورد بررسی قرار می دهند. جنرال جوزیف بلاتز سخنگوی نیروهای ایساف در کابل گفته است، هیچ زندان مخفی در افغانستان موجود نیست، صرف یک زندانی که به نام زندان پروان یاد می شود در بگرام وجود دارد که به طور مشترک از سوی نیروهای امریکایی و حکومت افغانستان اداره می شود..